

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-299/2025-101

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, sudac toga suda Nikola Raguz kao sudac pojedinac u pravnoj stvari tužitelja Mirka Baćanija iz Varaždina, Zagrebačka 13/2, OIB 34286718040, kojeg zastupa odvjetnica Kristina Abramović iz Zagreba, protiv tuženika Republike Hrvatske, OIB 52634238587, kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu poradi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave 14. travnja 2026. godine, u nazočnosti opunomoćenika stranaka, dana 29. svibnja 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj platiti tužitelju Mirku Baćaniju 9.290,60 eura s zateznim kamatama od 13. lipnja 2021. godine do isplate i naknaditi trošak parničnog postupka od 4.971,61 eura, s zateznim kamatama od 29. svibnja 2026. godine do isplate, sve po stopi određenoj do 31. srpnja 2015. godine za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te od 1. siječnja 2023. godine do 29. prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena i od 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 25. rujna 2012. godine tvrdi da je od 15. lipnja 2010. godine do 15. lipnja 2011. godine bio u pritvoru zatvora u Varaždinu a onda je u

zatvoru u Zagrebu izdržavao kaznu od 28. listopada 2010. godine, a po presudi Općinskog suda u Varaždinu broj K-553/10 je neprekidno lišen slobode 833 dana, obratio se Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu koje smatra njegov zahtjev neosnovanim a Ministarstvo pravosuđa smatra njegovu pritužbu neosnovanom. Tužitelj smatra da su mu boravcima u pritvoru i zatvoru prekršena ustavna prava iz čl.25. i 35. Ustava Republike Hrvatske te čl.3 Europske konvencije za zaštitu temeljnih ljudskih prava tj. da mu je tijekom boravka u zatvoru u Zagrebu povrijeđeno pravo osobnosti u vidu kršenja prava na čovječno postupanje i poštovanje dostojanstva pa je i Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj U-III-4182/2008 od 17. ožujka 2009. godine naložio Vladi Republike Hrvatske prilagoditi kapacitete zatvora u Zagrebu s potrebama smještaja osoba lišenih sloboda, kojom odlukom su neprijeporno utvrđeni uvjeti u kojima osobe lišene slobode borave u zatvoru u Zagrebu, koji uvjeti su bitno isti u pogledu svih pritvorenika i zatvorenika. Dok je bio u zatvoru u Varaždinu, tužitelj je bio u prostoriji površine 23 m² s 9-10 zatvorenika, bez prostora za sve ležajeve, pa su spavali na madracima na podu, drugi zatvorenici su pušili, a tužitelj je nepušač te prostorija nije imala ventilaciju, prozori su bili vrlo mali a nema dnevne svjetlosti te je bila upaljena umjetna rasvjeta cijelo vrijeme a u zatvoru u Zagrebu je bio smješten u prostoriji do 16,5 m² s 6-7 zatvorenika u kojoj su bile postelje te dvije male klupe i stol za četvero ljudi, a ostali su jeli stojeći ili sjedeći na posteljama. Zbog skučenosti nije se mogao kretati što dovodi do tjeskobe i razdraživosti i često do međusobnih sukoba. Sanitarni čvor se nalazi u istoj prostoriji i djelomično je odvojen zidom koji ne doseže do stropa, nema vrata ni pregrade pa bi pojedini zatvorenik obavljao fiziološke potrebe dok drugi jedu. Ujutro se na obavljanje nužde čeka i do pola sata a ako tužitelj nije mogao izdržati onda je to činio pred drugim u posudu. Ventilacije nema iako većina zatvorenika puši što uzrokuje nenasnosan smrad ljeti a to i zbog otvorenog sanitarnog čvora, njegovu zahtjevu za premještaj u nepušačku ćeliju nije udovoljeno. Tuširanje se obavlja u zajedničkim kupaonicama jednom tjedno, a više na zahtjev koji nije uvijek odobren. Ako je u ćeliji smješten i bolesni zatvorenik, zatvorenici o tomu nisu unaprijed upozoreni premda bolest može ugroziti okolinu, nisu poučeni kako postupati s bolesnikom. Tužitelja je obitelj mogla posjećivati najviše dva puta mjesečno, po najviše 15 minuta, bez obzira na broj posjetitelja, a između njih je staklena pregrada. Tužitelj može zamoliti podizanje staklene pregrade što uprava odobrava veoma rijetko, a tužiteljeva obitelj je prisiljena čekati i do 4 tj. 5 sati. Liječnik prima zatvorenike s određenog odjela jednom tjedno uz prethodnu pisanu zamolbu te zbog prenapučenosti se često dogodi da tužitelj ne može vidjeti liječnika, jer on odabere zatvorenike koje ocjeni da imaju pravo prvenstva bez pregleda pa je tužitelj tjednima ponekad čekao da dođe na red. Dne 19. prosinca 2011. godine je zatražio oftalmološki pregled zbog osjećaja gubitka vida na oba oka, što mu do utuženja nije udovoljeno unatoč pritužbi do 11. lipnja 2012. godine. U ćeliji ne postoji prekidač za hitne slučajeve pa u slučaju potrebe tužitelj mora udarati po vratima ćelije, ali pravosudni policajac nema ključeve već mora otići do dežurnoga nakon što utvrdi komu treba pomoć što može dovesti do strašnih i nepopravljivih posljedica a ćelije nemaju vatrodiojavni sustav ni zaštitu od požara te se poziva na nepostojanje standarda Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava te odredbe čl.14, 74, 76 i 103 Zakona o izvršavanju kazne zatvora. Podneskom od 27. rujna 2016. godine navodi još da je u zatvoru u Varaždinu bio od 7. kolovoza 2013. do 21. kolovoza 2014. godine, a od 16. lipnja 2011. do 6. kolovoza 2013. godine u zatvoru u Zagrebu kad je pušten na slobodu a da mu nisu otklonjeni oftalmološki problemi te konačno

podneskom od 14. travnja 2025. godine zahtijeva isplatu 9.290,60 eura s zateznim kamatama od 31. srpnja 2015. godine do isplate te naknadu parbenog troška s zateznim kamatama od donošenja presude do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu od 17. listopada 2012. godine se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, navodi da je tužitelj u zatvoru u Varaždinu bio smješten u prostoriji broj 9, površine 77,17 m³, sa sanitarnim čvorom površine 89,23 m³, s 9-10 zatvorenika ili 3-9 zatvorenika ovisno o stanju u zatvoru, sobe su suhe i prozračne, fiziološke potrebe može obavljati u čistim i primjerenim uvjetima kad želi, omogućeno je svakodnevno tuširanje i cjelodnevni pristup hladnoj i toploj te pitkoj vodi, ima dovoljno dnevnog i umjetnog svjetla koje omogućuje čitanje i rad bez smetnji i vid, moguće je prozračivanje po želi, postoji centralno grijanje, u zatvorenim prostorijama u slobodno vrijeme može gledati televizor, slušati glazbu, čitati dnevni tisak ili igrati društvene igre, a na svježem zraku može dva sata igrati nogomet, košarku, stolni tenis ili vježbati na spravama te se nije tužio poradi zaštite prava i pregledan je liječnički u sklopu rutinskog pregleda te nije tražio liječničku pomoć, na koju inače ima pravo najmanje dva puta tjedno u zatvoru, inače u bolnici. U zatvoru u Zagrebu je bio smješten u sobama 7, 6 i 82 s pet do 6 zatvorenika a zatim od srpnja do listopada 2011. u sobama 123 i 124, obje nepušačke sobe s 5-6 zatvorenika, a zatim je bio smješten u sobi broj 162 s 6 zatvorenika. Sve su ove ćelije površine 21,10 m² i obujma 49,80 m³, sanitarni čvor je odvojen zidom visine 180 cm dostupnom hladnom i toplom vodom, postoje 4 prozora 86 x 67 cm, koji se otvaraju te dopire zrak i daljnje svjetlo a umjetna rasvjeta je omogućena od 7-23 sata. Zatvorenici dobivaju tri obroka dnevno s dostatnom kalorijskom vrijednošću, koja je stručno provjerena a oni koji rade dobivaju i dodatni obrok. Higijenu održavaju zatvorenici u ćelijama a sredstva za čišćenje im je osiguran najmanje dva puta mjesečno te se madraci i jastuci zamjenjuju u slučaju oštećenja. Zatvor ima psihijatra, stomatologa i liječnika opće medicine, a inače su opskrbljeni u bolnici za osobe lišene slobode ili u drugim bolnicama te noću putem Zavoda za hitnu medicinsku pomoć te su ispunjene pretpostavke odredbe čl.103. Zakona o izvršavanju kazne. U slučaju zatvorenika s zaraznim i drugim bolestima, zatvorska uprava ne smije iznositi navedene podatke drugima i ne smije ih izdvojiti zbog moguće diskriminacije. U slučaju kvara moguće je hitnu pomoć zatražiti od službenika koji se nalaze na svakom odjelu cijeli dan i postoji sigurna protupožarna zaštita. Nadalje tuženik iznosi svoje stajalište o načinu na koji treba ocjenjivati kakvoću smještaja u zatvoru a treba uzeti u obzir starost zgrade i prenapučenost što ne predstavlja razlog za potištenost ili dokaz nečovječnog postupanja. Tužitelj je radio u kuhinji i koristio je mogućnost telefoniranja od 20 minuta, primanja izvanrednih paketa, produljenje posjeta a uvjete za korištenja izvanzatvorskih pogodnosti još nije stekao te je tako tužitelj ćeliju koristio samo kao spavaonicu. Zaposlenici u zatvoru postupaju da ograničenost životnog prostora nadoknađuju povećanom pozornošću i skrbi uz poštivanje ljudskog dostojanstva bez izlaganja duševnim bolima i poteškoćama koje prekoračuju neizbježnu razinu patnje u ovakvim slučajevima. Svaki zatvorenik ima pravo na posjet obitelji od 20 minuta dnevno, bez obzira na trajanje čekanja te može i razgovarati sa svojim braniteljima. Tužitelj ne predlaže dokaze o povrijeđenom pravu osobnosti, odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske na koju se tužitelj poziva se odnosi na razdoblje prije njegovog smještaja u ova dva zatvora i nije dokaz u postupku. Tužitelj ne dokazuje štetu ni uzročno posljedičnu svezu između štetne radnje i posljedice niti protupravnost tuženikovih

tijela a kako je tužitelj opetovani počinitelj kaznenih djela, svojim ponašanjem je doprinio nastanku možebitne štete i predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parbenog troška.

3. Sud je proveo dokaz uvidom u presudu Općinskog suda u Varaždinu broj K. 553/10 od 28. listopada 2010, zahtjev za izvansudsku nagodbu, tuženikov odgovor od 31. srpnja 2012, odgovor Ministarstva pravosuđa od 22. veljače 2012., tužiteljev dopis od 11. lipnja 2012, odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III/4182/2008 od 17. ožujka 2009. godine, pritužbu tužiteljevu od 2. rujna 2012. godine, zamolbu od 6. siječnja 2013. i dopis od 18. travnja 2013, preslušao tužitelja i svjedoka Paju Likića, dnevni raspored za zatvor u Zagrebu, tužiteljev dopis od 3. listopada 2013, rješenje Županijskog suda u Varaždinu broj Ik-I-698/13-4 od 4. listopada 2013. , zahtjev za sudsku zaštitu od 23. srpnja 2013. s povratnicom od 26. srpnja 2013. godine, tužiteljev dopis od 23. srpnja 2013, zamolbu od 28. travnja 2013. i 6. siječnja 2013., 9. prosinca 2012, dopis 18. travnja 2013., liječničke isprave na listovima 112-133. spisa, pritužbu od 11. lipnja 2012, tužiteljev zdravstveni karton s liječničkim ispravama na listovima 122-142. spisa, tužiteljev dopis od 12. veljače 2014., preslušao svjedoka Dragutina Bogdana i Juru Žulja ispravu zatvora u Zagrebu od 25. listopada 2012. s radiološkim nalazom od 19. prosinca 2011, tužiteljevu izjavu od 16. listopada 2013, liječničke isprave za tužitelja na listovima 164-166. spisa, te 168 do 170. spisa i njegovu izjavu od 8. svibnja 2014. godine, preslušao svjedoka Maju Jelušić, izvješće o uvjetima života u zatvorima Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-X-5464/2012 od 12. lipnja 2014. godine, pročitao zapisnike ovog suda broj Pn-3920/12 od 13. rujna 2013. i Pn-1811/13 od 6. veljače 2014. godine, preslušao svjedoka Rikarda Ritmanića te uvid u dopis Ministarstva pravosuđa od 14. listopada 2019. i 2. rujna 2013.godine te 11. lipnja 2025. godine i 16. lipnja 2025. godine.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Ustavni sud Republike Hrvatske je svojom odlukom broj U-III-661/2023 ukinuo ovosudnu presudu poslovni broj Pn-1331/2019 od 29. studenoga 2019. godine i presudu i rješenje Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-91/2020 od 24. prosinca 2020. godine u točki 2. izrjeke, kojom je odbijen pravomoćno dio tužiteljeva tužbenog zahtjeva od 70.000 kn i vratio predmet ovom sudu na ponovno odlučivanje, sve zbog činjenica tužiteljeva smještaja u zatvorima u Zagrebu i Varaždinu u ćelijama s nedostatnim prostorom i stanjem sanitarnog čvora.

6. Među strankama nisu prijeporni tužitelji smještaji u ćelijama u tim zatvorima tj. njihovo trajanje i površine ćelija te broj zatvorenika u njima, kao u podnescima od 1. srpnja 2025. i 2. rujna 2025. godine, sve kao na ročištu 14. travnja 2026. godine tj. u Zatvoru u Varaždinu tužitelj je boravio od 7. kolovoza 2013. godine do 21. kolovoza 2014. godine kada je temeljem rješenja Ministarstva pravosuđa KLASA: 730-07/14-01/531; 514-07-01-02-01-14-02 od 28. svibnja 2014. godine uvjetno otpušten s izdržavanja kazne. Za vrijeme boravka u Zatvoru u Varaždinu tužitelj je boravio u sobama 6, 17 i 20. Soba broj 6 površine je 12,6 m² odnosno obujma 40,49 m³. Površina sobe 6 bez sanitarnog čvora iznosi 8,62 m². Površina sanitarnog čvora u sobi broj 6 je 3,97 m². Soba broj 17 površine je 16,74 m² odnosno obujma 50,72 m³. Površina sobe 17 bez sanitarnog čvora iznosi 12,04 m². Površina sanitarnog čvora u sobi broj 17 je 4,71 m². Soba broj 20 površine je

29,56 m² odnosno obujma 89,54 m³. Površina sobe 20 bez sanitarnog čvora iznosi 27,34 m². Površina sanitarnog čvora u sobi 20 je 2,22 m².

Za vrijeme boravka u Zatvoru u Varaždinu tužitelj je boravio u:

sobi broj 17 od 7.8. - 20.8.2013. godine zajedno s još 3 osobe lišene slobode,
sobi broj 6 od 20.8.2013. - 17.9.2013. godine zajedno s još 1 osobom lišene slobode,

sobi broj 20 od 17.9.2013. - 24.9.2013. godine zajedno s još 8 osobe lišene slobode,

sobi broj 17 od 24.9.2013. - 1.10.2013. godine zajedno s još 3 osobe lišene slobode,

sobi broj 17 od 1.10.2013. - 10.10.2013. godine zajedno s još 2 osobe lišene slobode,

sobi broj 17 od 10.10.2013. - 21.11.2013. godine zajedno s još 3 osobe lišene slobode,

sobi broj 17 od 21.11.2013. - 24.11.2013. godine zajedno s još 2 osobe lišene slobode,

sobi broj 17 od 24.11.2013. -27.7.2014. godine zajedno s još 2 osobe lišene slobode,,

sobi broj 17 od 27.7.2014. - 21.8.2014. godine zajedno s još 3 osobe lišene slobode.

U sobama u kojima je boravio tužitelj nalazio se krevet, stol te stolice za zatvorenike. Sanitarni čvor odvojen je od ostatka sobe u potpunosti čvrstim zidom od cigle i drvenim vratima, što je omogućavalo privatnu upotrebu WC-a. Pristup pitkoj vodi u svakoj sobi bio je stalno moguć. Vodovodne instalacije, kao i električne instalacije izvedene su na način da se nalaze u zidu te ne ometaju svakodnevni boravak u prostoriji. Korištenje kupaonice na kraju hodnika bilo je osobama lišenim slobode omogućeno svakodnevno.

Nadalje, tužitelj je boravio na izdržavanju kazne zatvora u Zatvoru u Zagrebu u razdoblju od 12. srpnja 2011. do 9. kolovoza 2013. godine, a u razdoblju od 12. listopada 2011 do 9. kolovoza 2013. godine boravio je na IX. zatvoreničkom odjelu u sobama 152 i 162, smješten s 6 zatvorenika.

Zatvor u Zagrebu ne raspolaže podacima o točnom broju zatvorenika s kojima je Mirko Bačani boravio, jer su Evidencije smještaja zatvorenika na odjelima i u sobama za traženo razdoblje izlučene i uništene, sukladno odredbama Pravilnika o zaštiti i korištenju arhivskog i registraturnog gradiva Uprave za zatvorski sustav Ministarstva pravosuđa („Narodne novine“ broj 48/09).

Sobe 152 i 162 su površine 21,10 m² i obujma 49,80 m³, a u sobi se nalazi sanitarni čvor površine 1,57 m², odvojen od ostatka sobe zidom visine 180 cm, u sobi 152 opremljen „čučavcem“, umivaonikom s toplom i hladnom vodom i ogledalom, a u sobi 162 opremljen WC školjkom, umivaonikom s toplom i hladnom vodom i ogledalom.

7. Dakle, za vrijeme boravka u Zatvoru u Varaždinu u periodu od 15.06.2010. godine do 15.06.2011. godine raspolagao s manje od 3 m² osobnog prostora, za vrijeme boravka u Zatvoru u Zagrebu od 16.06.2011.godine do 26.07.2011. godine na Odjelu za dijagnostiku (V odjel) raspolagao s osobnim prostorom od 2,79 m² do 3,25 m² , za vrijeme boravka u Zatvoru u Zagrebu na izdržavanju kazne od 26.07.2011. godine do 12.10.2011. godine na VIII odjelu raspolagao s osobnim

prostorom od 2,79 m² do 3,25 m² , za vrijeme boravka u Zatvoru u Zagrebu na izdržavanju kazne od 12.10.2011. godine do 06.08.2013. godine na IX odjelu raspolagao s osobnim prostorom od 2,79 m², za vrijeme boravka u Zatvoru u Varaždinu od 07.08.2013. godine do 21.08.2014. godine 94 dana raspolagao s osobnim prostorom od 3.01 m², dok je ostatak vremena raspolagao s 4.01 m². Tako je tužitelj u utuženom periodu 1242 dana boravio u neadekvatnim zatvorskim uvjetima.

8. Sud prihvaća tužiteljev iskaz kao i svjedoka Ritmanića i Bogdana o uvjetima smještaja u obje zatvorske ustanove u odnosu na površinu ćelija i prenapučenost zatvorenicima u odnosu na tu površinu, jer su suglasni opisu ćelija i broju osoba dopisima Ministarstva pravosuđa od 14. listopada 2019. i 2. rujna 2013. 11. lipnja 2025. godine i 16. lipnja 2025. godine u bitnom te na zapisnicima s očevidima u ovosudnim postupcima poslovni broj Pn-3920/19 od 13. rujna 2013. i Pn-1811/13 od 6. veljače 2014. godine, slijedom čega ne prihvaća iskaze svjedoka Likića u dijelu ostalog smještaja, osim površina, kao ni svjedoka Žulja , kao suprotne ovim utvrđenjima. Slijedom toga je utvrđeno da je tužitelj bio smješten suprotno odredbi čl.14. i čl.74. Zakona o izvršavanju kazne zatvora (NN 128/99-98/19), a isto tako i odredbe čl.76. istog Zakona. Iskazi tužitelja i svjedoka Ritmanića i Bogdana nisu prihvatljivi u odnosu na sanitarne čvorove, jer je utvrđeno da su bili ograđeni čvrstim zidovima.

9. Slijedom toga sud ocjenjuje da je tužitelju zbog ovakvog smještaja u zatvorskim ćelijama zbog prenapučenosti bilo dugotrajno i teško prekršeno pravo iz čl. 3. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (NN MU 18/97-13/17) te slijedom toga na osnovi odredbe čl. 19, st. 1. i 2. te čl 1100, st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05-155/23) ima pravo na naknadu štete uzevši u obzir na težinu i dugotrajnost kršenja njegovih ljudskih prava, dočim u odnosu na stanje sanitarnih čvorova njegov zahtjev nije osnovan.

10. Nije prijeporno da je tuženik platio tužitelju 10.000,00 kn ili 1.327,23 eura s zateznim kamatama od 29. studenoga 2019. godine do isplate kao i parbeni trošak od 2.203,75 kn ili 292,49 eura , kako je i dosuđeno presudom Županijskog suda u Varaždinu, poslovni broj GŽ-91/2020, sve kao na ročištu 14. travnja 2026. godine. Uzevši u obzir dakle da je tužitelj zahtijevao prvobitno naknadu štete od 80.000,00 kn ili 10.617,82 eura, a dosuđeno mu je i isplaćeno u međuvremenu 1.327,23 eura te sada zahtijeva razliku do 10.617,82 eura ili 9.290,60 eura, sud ocjenjuje da je tužbeni zahtjev osnovan s obzirom na težinu i dugotrajnost kršenja njegovih prava glede smještaja u prenapučenim ćelijama, neovisno o tomu što nije dokazao osnovanost neprikladnog smještaja glede sanitarnih čvorova.

11. Glede zateznih kamata, nije prijeporno da je tužitelj podnio zahtjev za izvansudsku nagodbu 12. lipnja 20212. godine te kako tužitelj zahtijeva iste od 13. lipnja 2012. godine, to je taj dio zahtjeva osnovan primjenom odredbe čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima, koje kamate teku po stopi propisanoj odredbom čl. 29, st. 2. i 8. istog Zakona, a na parbeni trošak po odredbi čl. 151, st. 3. Zakona o parničnom postupku.

12. Na osnovi odredbe čl. 154, st. 1. Zakona o parničnom postupku, to je primjenom tbr. 7, 8 i 9 OT sud tužitelju priznao trošak odvjetničkog zastupanja i to za zahtjev za mirno rješenje spora, tužbu, podnesak 27.11.2012., ročište 21.5.2013., podnesak 21.5.2013. i 19.7.2013., ročište 5.11.2013. i 10.3.2014., po 132,72 eura, podnesak 19.4.2013. i 31.1.2014. po 33,18 eura, kao i podnesak 14.3.2014., podnesak 4.9.2014. 66,36 eura, ročište 4.9.2014., 20.4.2015., 8.9.2015. po 331,81 euro, ročište 20.9.2016. 165,90 eura, ročište 20.9.2016. 66,36 eura, podnesak 27.9.2016. 33,18 eura, ročište 21.11.2016. 66,36 eura, ročište 7.2.2017. 132,72 eura, ročište 27.6.2019. 132,17 eura, ročište 15.10.2019. 132,72 eura, dvije žalbe 14.3.2017. i 9.12.2019. po 199,08 eura, prijedlog za dopuštenje revizije nije priznat jer nije prihvaćen, jer je odbačen, ustavna tužba 663,61 euro, podnesak 14.4.2025. 100,00 eura te ročišta 3.6.2025. i 14.4.2026. po 200,00 eura, što je ukupno 4.513,72 eura eur, sudsku pristojbu na tužbu 152,63 eura, presudu 305,26 eura, što je ukupno 4.971,61 eur. Točno je da je tužitelj predujmio 615,00 kn ili 81,62 eur za dovođenje svjedoka Ritmanića, što nije iskorišteno te je tužitelju vraćeno 235,00 kn ili 31,19 eura, a ostalo je nevraćeno još 380,00 kn ili 50,43 eura, jer tužitelj nije dostavio račun uplatitelja Borisa Baćanija, sve kako je naloženo rješenjem od 7. veljače 2017. godine.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026. godine

Sudac
Nikola Raguz

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Županijskom sudu u roku 15 dana od uručenja prijepisa. Žalba se podnosi u pet primjeraka putem ovoga suda.

DNA:

- tužiteljevom pun
- tuženiku putem ODO Zagreb

Broj zapisa: **9-30888-b1f81**

Kontrolni broj: **0d538-d778a-6187b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.